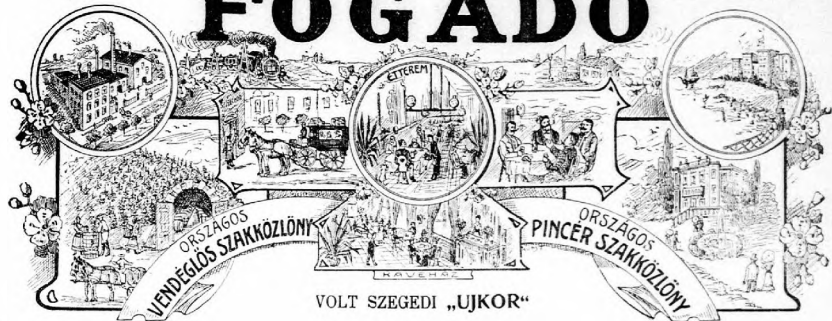

FOGADÓ

A MAGYAR VENDÉGLŐS ÉS KÁVESIPAR, A BORGAZDASÁG ÉS AZ IDEGENFORGALOM ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ SZAKLAP.

A BUDAPESTI KOCSMÁROKOK IPARTÁRSULATÁNAK.

A SZABADKAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉHÉZTULAJDONOSOK ÉS KOCSMÁROKOK EGYLETE, — AZ ARADI PINCÉR SEGÉLYZŐ ÉS ELHELYEZŐ EGYLET
HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési díj: **Egész évre 12 korona.**
Félévre 6 korona.

Szerkesztő és laptulajdonos:
Flór Győző.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 13. sz.

Néhány szakértői vélemény.

FROHNER'S HOTEL IMPERIAL, Wien.

A Kristály asztali vizet vendégeink kellemes íze miatt kedvelik.

RÜHLING igazgató.

Restaurant CARL HILLER, Berlin N.W.
Unter den Linden 62—63.

A Kristályforrás ásványvizet vendégeimmel igen kedvelt és szállítmányaik mindig a legjobb állapotban érkeznek meg.

LOUIS ADLON tulajdonos.

The SAVOY HOTEL, London.

A Kristályforrás ásványvizet kintinónak találok úgy tisztán magában, mint borral vegyítve.

HENRY PRÜGER
vezérigazgató.

The SPLENDID HOTEL Ostende.

A Kristályforrás ásványvizét a legkitünőbb és vendégeinknek legkedveltebb asztali vize, melynek hírneve túlhaladta az összes eddig ismert vizekét Ostendében.

CHARLES VÁSÁRHELYI igazgató.

0 os. és Apostoli kir. Felsőegye UDVARI GAZDASÁGI hivatala, Wien.

A Kristályforrás igen kellemes ízű és üdítő italnak találtatt.

FRANZ von WORLITZKY
cs. és kir. udvari gazdasági igazgató.

Hivatalos vélemények.

Budapest székesfőváros vegyészeti és tápszervizsgáló intézete

a Kristályforrás ásványvizet *tiszta*, bomlási anyagoktól egészen mentes és chemiai szempontból *egészségesnek* minősítette.

Dr. Rigler Gusztáv, a kolozsvári egyetem egészségügyi tanára, az 1902. XII. magyar balneologiai kongresszuson a forgalomban levő különféle ásványvizeknek *bakteriológiai* szempontból történt vizsgálatáról tartott előadásában *legfőbb*nek a Kristályforrás ásványvizet jelentette ki.

A magyar kir. tud. egyetem vegytani intézete a Kristályforrást *nagy mélységből* fakadó, *állandó összetételű, igen tiszta*, calcium- és magnesium hydrocarbonatos ásványvizetnek minősítette.

TARTALOM.

Az élelmiszerek drágasága.

Hivatalos rész.

Egyletek, szövetkezetek.

A bajai vend. ipartársulat. Uj ipartársulat. Terzszakok. Az orsz. nyugaljegyzet.

Nézetelérés.

Oroszországban.

A budapesti kávé-ipartársulat. Különböző közlemények. Okmányok. Előfizetőkhez. Figyelem. Hírnék. Az első fele. A Törley cég új helyi képviselője. Az első szakokola Németországban. Roszakarat-együttállásokról. Uj vendéglős szaklap. Szeret. Székesfővárosi szaklap. A határátjárók és a kaszinók.

Hamis pezsgők. Bor- és kávéárak emelése. A Értelme bírságok. Pincér hivatalok. A melkódi kártya adó. Az alkalmatlanok. Törté. Ibsz Gyónka meghaladott. Papp fogadó meghalt. Dacoz est. Egy új találmány. Néma gyarostás. Gyászok. Egy megalant pincér-egylet. Vízet az öregnek. *Özletli hírnék.* (Helyváltozások.) Nyúlité.

Hétről-hétre.

A város és a veréb (Matsúd J.) Egy kis tévedés. Boló Adolf és a cinkosai nagy iten. Szerkesztői szövegek.

Üzletet vétele és eladása.

Hírlételek.

A magy. kir. belügyminiszter 1906. március 6-án kelt 22862. számú határozatából: *A Kristályforrás közegészségügyi szempontból mint élvezetiviz kintünő és rendkívül értékes.*

Az Országos Közegészségügyi Tanács a Kristályforrást *helyes és tisztán* való kezelése folytán a külföldön való versenyére más ásványvizekkel *hivatott*nak minősítette.

Nincs többé szalbor!

Fogadás, vendéglős és főpincér szakársaim figyelmét főlhivom az általam föltalált és szabadalmat nyert borszűrőre, melyet

KRISTÁLY-SZÜRŐ

néven hoztam forgalomba. A több vendéglős által kipróbált és használatba vett **Kristály-szűrő** nem csak könnyű kezelési módjánál, de annál fogva is nélkülözhetetlen, mert a heyrehozhatlannak vélt türt, ecetes és a legzavarosabb bort is **kristály-tiszta** teszi. A **Kristály-szűrő** zomancózt vasból készült és jég tisztán tartása gondot alig igényel. A modern bortermelésnél sehol sem hiányozhat **Kristály-szűrő**, 100—150 liter munkaképességgel **40 korona**. Megrendelhető a föltaláló: **HERCZOG SÁNDOR** (Déliavasúti) **pályaudvari vendéglősnél**, **Csáktornya**, és **képviselőjénél**: **Polgár M. Budapest, VII., Wesselenyi-utca 17. H. 1.** Az utánvét mellett küldött **Kristály-szűrőhöz** **kezelési utasítás** mellékeljük! Az ország minden részéből érkezett elismerő levelek közül van szerencsém az alantakait közülni.

Kaposvár, 1906. szept. 30-án. Tek. **Herczog Sándor** urnak **Csáktornya**. Az Ön által föltalált szapadalmazott **borszűrő** egysülete több tagja kipróbálta és azt a szükoros értelmében minden tekintetben megfölelőnek találta. —Munkaképessége várakozásán fölüli, a leszűrt folyadék kristály tiszta, sem izóból, sem erejéből nem veszít, miért is egysületünk Önnek ezen elismerő levelet küldi. Somogyvármegyei Vendéglősök és Kocsmárosok egysülete nevében, teljes tisztelettel **Mayer Berci** s. k. jegyző. **Grünwald Mór** s. k. elnök. P. H.

Nyilatkozat. Herczog Sándor csáktornyai déli ivasuti vendéglős által föltalált és szabadalmazott „**Borszűrő**” kipróbálásánál jelen voltunk és azt a célnak teljesen megfölelőnek és célszerűnek találuk. Meggyőzezzük, hogy a szűrő kezelése lehető legegyszerűbb, a leszűrt bor kristály tiszta, izóból erejéből nem veszít és 15 pernyi működés alatt 10—12 liter bor szűródött le. Csáktornya, 1907. február 17. **Petricus Ignác** s. k. Csáktornya nagyközség bírája. **Autonovics József** és **Neubauer Mátyás** vendéglősök.

T. étlapíró és vendéglős uraknak.

legmelegben ajánlom a legelőbbnek elismerést és sok jóát és munkát meg-takarító „**Berkovits**”-fele

Hektográph-lapok

a minden színben levő tén-tékát. A nélkülözhetetlen hektográph-lap mindkét oldalán többször használható. Egy eredetű 100—200 másolat nyerhető. Lehúzás után barna olajoz-latión kívül felkötjük a 3—4 nap múlva ismét használható. Hektográph-lapok minden nagy-ságban rendelhető

BERKOVITS KÁROLY Sokszorosított-készítők, Hektográph-raktárban Budapest, VII., Sip-utca 11. Árjegyzék ingyen.

Hirdetések

felvetetnek a Fogadó kiadóhivatalában VIII., Rákóczi-ut 13. sz.

Nagy vidéki város

központján egy rég fönnálló és állandóan jömenetelnek örvendő szálloda. 14 szobával, söresárnakkal és étteremmel átadó. —Bővebbet a Fogadó kiadóhivatalában, 9-8

Rpécsországos kiadóhivatalon legmagasabb kitüntetést, dísz-öklevelet nyert.

Kapható minden elsőrangú fűszerkereskedésben, kávéházban és vendéglőben.

A K I

Budapesten bérházat, villát, vendéglőt házzal együtt, vagy vidéki fürdőket, panziókat venni akar, sziveskedjek iródalmhoz fordulni. — **Keresek nagy vidéki gősfürdőt** bérbe. Bővebbet **UJVÁRY ALADÁR** iródájában Budapest, II., Kapás-utca 12. — **Előzetes költség nincs.**

Kiadó kávéház.

Egy elegáns berendezett új kávéház, nagy vidéki városban jó helyen, albertbe kiadó, egy szorgalmas, intelligens megfölelő óvadékkal rendelkező szakembernek, a legelőnyösebb feltételek mellett. — Cim: e lap kiadóhivatalában.

Dr. Kossuthány Tamás egyet. tanár, az országos chemiai intézet vezetője az orvosok részéről is ajánlott üdítő és szomjcsillapító **Csillaghegyi forrásvizet**

minden káros anyagtól ment természetes ásványvíznek minősítette. — mely szénsavval feltöltetik. —

FORRÁS: **CSILLAGHEGY.**

Központi iroda és raktár:

Budapest, III., Bécsi-ut 94. — Telefon 78—79. —

Videkre bérmentes szállítás. = Kapható mindenütt!

Kassai Adolf vendéglője

Bpest, IV., Semmelweis-u, 19.

(Röser-Bazár.)

Magyar konyha. Kis adag ételek.

Tiszta ital.

A szavtársak találkozó helye.

Szállodai (vendéglői) üzlet

mely áll egy jörforgalmu kocsmából, (páinkamerés) nagy étterem és kávéházból (szepareval) és 5 kiadható szobából, teljes felszereléssel együtt, más vállalkozás miatt sürgősen átadó. — Cim: a kiadóhivatalban. —

Kávéházi és vendéglői berendezést, alpacca és chinaezüst árut vesz s elad
BRAUN GYULA
BUDAPEST, SIP-U. 14.

Szálloda átadás.

Élénk forgalmu nagy város nagy-szállodája, jutányos feltételek mellett átadó. Cim: a kiadóhivatalban. 1—4.

Kávémérés

800-tól 1000 frtig keresek megvételre a fővárosnak jobb, élénkebb utcájában. Ajánlatokat R. I. jelzéssel a «Fogadó» kiadóhivatalába kérek.

Eladó.

Özv. Fazekas Ágostonnének **Kiskunfélegyházán** a piac és artézi kut közö-lében levő három utcára szolgáló háza, melyben már 30 év óta egy jó forgalmu **Kocsmá és fűszerüzlet** áll fenn, az üzletet berendezésével együtt nyug-djba vonulni miatt **25.000 koronáért** **azonnal** adó. Értekezhetni lehet a tulajdonossal, vagy a Fogadó kiadóhivatalban. 1—6.

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY

FOGADÓ

ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

A MAGYAR VENDÉGLŐS- ES KÁVÉSPAR, A BORGAZDASÁG ÉS AZ IDEGENFORGALOM ÉRDEKÉIT KÉPVISELŐ SZAKLAP

A BUDAPESTI KOCSMÁROK IPARTÁRSULATÁNAK,

A SZABAKAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉNÁZTULAJDOSNOK ÉS KOCSMÁROK EGYLETE, — AZ ARADI PINCÉR SEGÉLY- ES ELMELYEZŐ EGYLET

HIVATALOS LAPJA.

Előfizetés: Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.Szerkesztő és laptulajdonos:
Flór Győző.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 13. sz.

Az élelmiszerek drágulása.

A kormány beavatkozása.

Van-e még valamelyes közszükségleti cikk, melynek árát folytatódóan fel nem emelték volna? Alig van! Mert ha volna még, akkor a kartelezett spekuláció már régen telemlenelt volna.

Az élelmiszerek a legalkalmasabbak cikkei a módfeletti kizsákmányolásnak. Minden egyebet nélkülözhet az ember, ha a szükség úgy kívánja, de az élelmiszereket be kell szereznie. Ezeket nem nélkülözheti. És erre számít a spekuláció és jól számít. Mert utóvégre kopotabb ruhában járhatunk. Butorunkat, fehérmunkáit stb. kiegészíthetjük kedvezőbb időben, élelmiszerek nélkül azonban nem lehetünk.

És ezt a drágaságot legjobban érzi a vendéglős-iparos. A vendéglős hivatala magával hozza, hogy a konyhája részére a nyers élelmiszer-cikkeket akármilyen áron, kénytelen azokat beszerezni. No most feltehető-e a vendéglős az ételek árát az élelmiszer-cikk drágaságának arányában, oly mértékben t. i., hogy rá ne fizessen? Alig képes erre. A nagyobb étteremben a vendég hozzászokott, hogy valamivel drágábban kell fizetnie az ételt. Itt már maga az üzemméltóság is drágítja. De a közép és kisebb vendéglőben nagyon nehezen megy az árak emelése. Mi a következménye ennek az állapotnak? Az, hogy a vendéglős alig képes pénzét visszakapni. A vendég otthon igen, de a vendéglőben nem akarja ismerni a drágulást. Ha a vendéglős néhány fillérrel felemeli az ételek árát, akkor kess az elsőnyűdes és annak van kútvé, hogy megszokott vendégei elmaradnak.

A vendéglős-iparosoknak tehát mintegy elsősorban érdekében áll, hogy az élelmiszerek drágulásának határát szabjanak.

Ezen a téren és ebben a dologban társadalmi akció nem vezethet célra. Élelmiszerekről lévén szó, azok nélkülözhetetlenek és ezek körül fejlődött ki a legnagyobb uszora. Biztos alap a kiaknázásra és nincs hatalom, mely ennek az uszorának gátat emelne.

Végre, beavatkozik a kormány — vélemények beszerzésével.

A pénzügyminiszter ugyanis — úgy

látszik — megsokalta az élelmiszer-uzsorások túlkapasait. Jóllehet, hogy eziránt a panaszok özöne is hozzákerült, tehát foglalkozni ohajt a dologgal. De előbb ismerni akarja a hivatalos körök ezügyben véleményét s felhívta a törvényhatóságokat, hogy mondják el véleményüket arra nézve, hogy miként lehetne védekezni az élelmiszerek folytonos drágulásával szemben.

Biztosra vehetjük, hogy a miniszter elég véleményt fog kapni. Hogy aztán mi fog történni, azt nem tudhatjuk, ha azonban a miniszter úr ugy fog elbánni a véleményekkel amint elbánni, a székesfővárosi tanács több rendbeli felterjesztésével, akkor a közönség nem igen fogja hasznát venni a kormány beavatkozásának.

A székesfőváros közéletvezető bizottságának ülésen ugyanis tanácskoztak a miniszter úr által kivánt véleményadás dolgában és ez alkalommal Melly Béla tanácsos elmondta, hogy a főváros számos felterjesztést intézett a kormányhoz oly rendelkezések iránt, melyek a főváros élelmiszeri viszonyait javították volna. Ezekre azonban a kormány eddig nem is reagált. Felsorolta azután a tanácsnok mindazon ügyeket és élelmiszerekkel üzőt visszaleléseket, mikre nézve a főváros rendelkezéseket kért, de a kormány nem vette figyelembe. A bizottság dolga tehát könnyű volt, mert abban állapodott meg, hogy az eddigi figyelmen kívül hagyott felterjesztések megújítja s legfeljebb kiegészíti újabb megfigyeléseivel. És valószínű, hogy a székesfőváros tanácsa nem lesz az egyedüli, kinek eziránti felterjesztéseit nem vette figyelembe a kormányunk. Tehát ne így akarjon a kormány a bajon segíteni.

De ettől eltekintve, mérlegelni kell, hogy a kormány mennyi idő alatt fogja tanulmányozni a tömegesen hozzáérkező véleményeket és javaslatokat és addig, amíg akár rendelkezésként, akár törvényhozas útján fog intézkedni, hány milliót fognak kizsárolni a közönség zsebéből az élelmiszerek uszorásai.

A tejnél pl. beigazolt tény, hogy a termelők 1—2 fillérrel emelték az ár, míg a tejkereskedők egészen 10 fillérrel

drágították meg. És körülbelül így vagyunk a többi élelmiszer-cikkkel is.

A társadalom, a fogyasztó-közönség nem védekezhetik. Bójokt itt nem segít, mert a ki éhen nem akar veszni, vendéglős, a ki nem akarja üzletét megszüntetni, kénytelen azon áron beszerezni az élelmiszer-cikkeket, amilyennek kapja. Nincs mód, nincs eszköz a védekezésre.

Itt csakis a kormány beavatkozása segíthet. És ezt mentő előbb kellene megtennie, mert a tél beálltával a háztartás költségei egybeként kétszeresen, sőt háromszorosan fognak drágulni.

Mi nem vagyunk hivatala a kormány-nak tanácsot adni, vagy véleményt előterjeszteni, de azért mégis javasoljuk, hogy a kormány minél gyorsabban tiltsa el a karteletket. Ha Amerika képes a trösztöket, mint közveszélyes egyezkedéseket kiirtani, akkor annál igazolhatóbb, jogosabb és sürgősebb az élelmiszerek uszorásait eltüntetni eme kárteknő üzelmektől és üldözni őket mint a pénzüszorásokat. Az élelmiszerekkel üzőt uszora meg veszedelmesebb mint a pénzüszora, mert a legszegényebb néposztályt is kizsárolja.

A helyzetet a kormány ismeri: beavatkozását a társadalom örömmel várja. De fogjon hozzá és intézkedjék gyorsan és ne várjon, míg a hidegebb évszak következik be. Mert annyi keresete nincs sem a munkásnak, sem a tisztviselőnek, sem a kisiparosnak, hogy a lelketlen élelmiszer- és egyéb háztartási cikkek uszorásainak ármegető hatását elviselni bírják.

Gyors segítséget kérünk.

A Budapesti Kocsmárosok Ipartársulata
hivatalos közleményei.

Az ipartársulat hivatalos helyisége:
VIII., Rákóczi-ut 13, II. 20. sz. a. van.

Hivatalos órák: minden hétfőn, szerdán és pénteken délután 3—6 óráig.

Jogtanácsot ad az ipartársulat minden tagjának a társulat ügyésze: dr. Waigand József, lakik IX. ker., Üllői-ut 5. — A jogtanácsadás a tagokra nézve díjmentes.

Az **ipartársulat** mindenmikor **hivatalos közleménye** ezental kizárólag a „Fogadó” utján közöltetik. Ugyancsak a **pénteki társas összejövetelek** sorrendje is ebben a rovatban hozhatók a társulati tagok tudomására.

Pénteki összejövetelek.

A legközelebbi társas összejövetelek, (uzonnali) sorrendje: — Okt. 18-án: öv. Breitter Józsefné vendéglőjében VIII., Oriás-utca 17. — Okt. 25-én: Fehér Sándor vendéglőjében, IX., Üllői-utca 53. — November 1-én: öv. Gnedt Józsefné vendéglőjében, VII., Damjanich-utca 39. — November 8-án: Kossa János vendéglőjében, VI., Király-utca 100. — November 15-én: Mayer István vendéglőjében, IX., Drégely-utca 5.

EGYLETEK, SZÖVETKEZETEK.

A **bajai vendéglős-ipartársulat** választmánya a helyi hasonfoglalkozású iparosokhoz főlhivást intézett, melyben a társulatot alapító vagy pártoló tagoknak kérte föl őket. Az elnökség ezzel a helyes intézkedésével azt érte el, hogy az ipartársulatot most nem csak a vendéglősök és kocsmárosok, hanem az ezekkel üzleti kapcsolatban álló iparosok is megfelelő pártolásban részesítik.

Uj ipartársulat. Érsekújvári vendéglős és kocsmáros szaktársaink mozgalmat indítottak, hogy közös érdekeik megvédésére ipartársulatot létesítsenek. Az alakuló gyűlést a szervezkedés befejeztével, a napokban tartják meg.

Torzskalkodás. Az aradi pincéregylet és az aradi vendéglős, kávé-ipartársulat közt, a helyközvetítés dolgában konfliktus támadt, mely hibetőleg békés megoldást fog nyerni. Ott ugyanis az a viszony áll fenn, hogy a pincéregylet is meg az ipartársulat is tart fenn egy helyszerző irodát, mely jogáról egyik sem akar lemondani. Konstatálva van, hogy az ipartársulati iroda magasabb közvetítési díjat szed mint a fennálló városi szabályrendelet megenged, de magasabb annál a díjjal is, amit a pincéregylet szed. Utóbbi tehát azt kérte az iparhatóságtól, hogy neki is engednie meg olyan díjszedést mint az ipartársulatlak. Ezt a hatóság megtagadta és minthogy kiderült, hogy az ipartársulatiak sem volt megengedve a magasabb díjszedés, a pincéregylet feljelentette a társulat elhelyező közeget a meg nem engedett díj szedésért. Ez ügyben folyik a vizsgálat. A pincéregylet közben azt kérte, hogy az ipartársulat szüntesse meg az ő elhelyező irodáját és gyakorlaton felügyeletet a pincéregylet elhelyező irodájára, mely azután mint közös iroda végeznék az elhelyezés teendőit. Ebbe az ipartársulat nem ment bele, holott az — szerintünk is

a legjobb megoldás volna és a konfliktus azonnal véget is érne.

Az **Orsz. Nyugdíjgyesület** tagjai sorába Delin Samu utján újabban a következő tagok léptek be. Taskov Péter Debrecen 1000, Horváth István Szombat-hely 600, Mátyas Sándor Komárom 800, Czimerer István Komárom 1200, Csucs Pál Szeged 600, Grabner Rezső Szeged 600, Tiefenthaler István Debrecen 2000, Nagy József Pécs 1000, Révész Lajos Pécs 600, Heiker György Kelenföld 2000, Biró László Debrecen 600, Németh János Budapest 600, Pető Károly Debrecen 1000, Sándory János Szatmár 1600, Horváth Pál Szombat-hely 600, Baráth Károly Déva 600, Nagy Buzder József Déva 1000, Ballai János Déva 600, Mancs Antal Aladár Déva 1000, Jirzikek János Budapest 3000 korona.

Nézeteltérés.

Kongresszusi élmények.

A **Somogy megyei Vendéglősök Lapjában** Pittner György t. szaktársam a Szabadkán tartott kongresszusról elmélkedik és kiabrándultnak mondja magát azon tapasztalatok által, miket a kongresszusra szerzett. Hát t. szaktársam azért, mert az indítványát a kongresszus nem tette magáévá, még nem szabad ám haragognak lenni. Ha az indítvány annyira közérdekű lett volna, hogy a kongresszus fel fogásává és meggyőződéssével egyezik, akkor bizonyára határozattá is emelték volna. Amit az a szállodás bácsi állítólag mondott, az még nem lehet mérvadó, mert az csak *egy* szaktárs véleménye éppúgy mint az indítványozónak a javaslata is csak *egy* szaktárs véleménye. Sohse sajnálja Pittner szaktárs a szabadkai kongresszusra jelen voltakat, mert hiszen tudta mindenki, hogy milyen tárgysorozat kerül tanácskozássra éppúgy mint az Pittner szaktárs tudta.

Az a magyarázat, amit P. szaktárs a *nagyok* és a *kiskocsmárosokról* ad említett közleményében, nem felel meg a tényállásnak, hanem inkább bizonyos szugesztion alapszik. Sem irigység, sem mellőzés sem egyéb személyes okok nem forognak fenn, mert ha ez volna az ok, akkor tömegesebb belépéssel valamely választó közgyűlésen ki lehet emelni a nyeregblől az abba annyira kapaszkodókat. Ezen tehát könnyen lehetne segíteni, ha igazán *személyes okok* terelték volna a szaktársakat két táborba. Ez a tapasztalata vagy élménye P. szaktársnak, nem lehet egyéni meggyőződése és nem saját tapasztalata, hanem ezt hallhatta, mert a *»nagyoknak* mondott szaktársaink szeretnek arra hivatkozni, mikor az igazi okokról kérdik őket.

Dologi, tárgyi okok vannak erre néve t. szaktársam. Még pedig olyanok, amiket a közelebb állók jobban

tudnak megfigyelni és megbírálni mint a távolálók. És akik ebben a kérdésben *első sorban* vannak érdekelve, azok a budapesti szaktársak, kiket *ebben a tekintetben* nem lehet és nem kell más meggyőződésre terelni, mert a helyzet tiszta felismerésével helyes uton járnak.

Más a nagy étterem és nagyszálló érdeke és más a kisebb vendéglős és kocsmárosé. Itt semmiféle irigység és semmiféle »mellőzés« nem ékelhető bele elválasztó okul. Ebben a tekintetben P. szaktársamat nagyon rosszul találak informálni.

A kongresszus eredményére néve vannak és lehetnek nézeteltérések. De ennek sem *mellőzött indítványok* lehetnek okai. En is jelen voltam a kongresszusra, tudtam, hogy miért mentem oda, mert ismertem a tárgysorozatot, mely ugyan nem terjedt ki összes bajainkra és sérelmeinkre, de igenis kiterjedt elég fontos és rák nézve elég lényeges tárgyra. De hát mondunkban állt a *kongresszust megelőzőleg* önálló indítványokat a tárgysorozathoz felvételni. A felhívás figyelmeztetett bennünket arra, Kiki megtehetné volna; hiszen joga volt hozzá. Utóbb tehát mi célja a rekriminálásnak?

En és velem együtt igen sok szaktárs meg vagyunk elégedve a kongresszus eredményével, mert jó lépéssel vitte előbbre elhanyagolt szakiparunk ügyét. Ne felejtjük el azonban, hogy még többször leszünk kénytelenek kongresszusokon összejönni és kívánóságunkat — mondhatnám: jogos követelvényeinket — újra meg újra kifejezésre juttatni és a kormány elé vinni, míg a magas kormány valamit tenni fog az érdekekünkben. Még sokáig fog *mindentki* kapni italmérés-engedélyt, még sok kör- és kaszinó fog beállani italmérőnek és még sokáig fogják emelni italliteltékünket és adónkat, míg végre valamit elérni fogunk. Csak nem akarja P. szaktársam azt hinni, hogy a kongresszus határozatait a kormány nyomban magáévá is teszi és mindazt, amit mi szakiparosok józonnal és célszerűnek tartunk, azonnal életbe is lépteti. Bár így lenne. Mindnyáján ohajtjuk ezt, de fájdalom, — attól még egy kicsit távol állunk. De azért nem szabad a kedvünket vesztelni, hanem ellenkezőleg minél szorosabbá fűzni a szervezkedés köteleket, hogy legalább népszerűvé tegyük, azt, amit »nagyaink« évtizedek óta elhanyagoltak és szervezkedésünkkel közelebb vigyük függő kérdéseinket megoldásokhoz.

Majd jönnek még választások, majd szükséges lesz még a kormányunk a kocsmárosokra. Ne csüggedjünk el szaktársak, hanem dolgozzunk és szervezkedjünk.

Varga György
kocsmáros.

Oroszországból.

Fordította: Matsád János.

Folytatás és vége.

Az összes nemzetiségű pincérek közül úgy mint: oroszok, baltiak, litvánok, tatárok, kaukázsiak, mongolok és örmények közt a leghasználhatóbbak a tatárok. Ezeket sok fáradsággal lehet tanítani. Az orosz piszkos és tanulásra — lusta. Tisztabb, jobb kiszolgálásra való tanítás — kárba veszett fáradság.

Mig az ember mellettük van, addig csak teszük, de ha elmegy, marad minden a régiben. Saját kombinálásuk, akaratk nincs. Ha a gazda vagy üzletvezető rendelkezik, akkor is ott kell maradni a rendelkezésnek mellettük, hogy fogatosítsa is legyen. Parancs nélkül ezek az emberek élni sem tudnának. Ne higgyék azonban olvasóink, hogy a közönség nem hágy semmi kívánni valót hátra. Oh igen, még pedig nagyon sokat is. A pincérhez ez a megszólítás dívik: „Ember!” — (Magyar pincérek bizonyára nem volna kellemes az ilyen megszólítás) — „Ember! Add ide a borlapot. — Visszont ez a megszólítás az ottani viszonyok szerint egészen megszokott dolog.

dogy mennyire hiányzik az intelligencia és szakértelem, azt a következő eset is bizonyítja. Két külföldi betéreg egy ujan megnyitott előkelő restaurántra és az ott lévő pincérlő kaviart és grinkit (pirított kenyér) kért. A szegény kollega nem értette meg, ami nem is csuda, hisz hivatásos szabó volt. Egy ilyen előkelő restaurántra, ahol 45 tagból álló saját zenekar játszik, hol a pincérek egyenruhában (fehér zakó arany gombokkal, fehér nadrág és mellény) járnak s ahol naponta 300-nál több vendég fordul meg, ilyen pincérek dolgoznak!

Önkénytelenül vetődik fel a kérdés, hogy vajon nem-e lehetne őket valami moddal szakítandó tanítani? Erre a kérdésre egy már 22 éve künn működő szállodás így felelt: „Nem lehet, mivel az orosz pincérből hiányzik a kötelesség érzete. Ezek az emberek nem akarnak haladni, nem akarnak tanulni. Az orosz lusta, hanyag.

A tanonc, ha nem keres eleget, — laképnél hagyja gazdáját. Az orosz pincért teljesen hidegen hagyja, hogy a vendég megelégedett-e, vagy nem. Idegen pincérnek nem is tanácsos oda menni, mert ott roppant sok türelme és még több energiára van szüksége! Mégis Oroszország az az ország, ahol a jó pincér haladni tud, ha megszokta a klímát és megtanulta az orosz nyelvet, mire szüksége van, mert megkívánja azt úgy a gazda, mint a vendég. A nyelv nehézkes.

Az orosz mint vendég, a legrosszabb az összes nemzetek közt. Rézséges és durva! A valódi orosz, ha pityókás, — ami a vutki tulságos élvezetétől

gyakori, — egész halom gorombaságot vág a felszolgáló személyzet fejébe. A pincérek jó borralvaló reményében türik, ami néha nem is marad el. A gazdag orosz szereti fitogtatni, hogy ő mit engedhet meg magának s így a vendéglői számlák tekintélyes összegre szoktak rugni.

Nagyon mulatságosak (és kellemetlenek a szállodásra) azok a jelenetek, amelyek a számla kiegyenlítésével kapcsolatban szoktak előfordulni és — eléggé gyakran. Még érdekesebb az eset, ha a megcsúszott kellemetlenséget illető szakértársunk a jobbik oldaláról, például a következőképpen fogja föl: — Moszkvában, egy előkelő fogadóba beszállt egy ur, ott lakik és kosztol egy hétig s a hét leteltével a számla benyújtásánál kijelenté, hogy nem fizet, mivel nincsen pénze. A fogadós, aki az esetből kifolyólag nem akart a rendőrségre szállódnia, — humorosan fogta fel az ügyet és így szólt vendégéhez: — Nem tud fizetni? — Nem — volt a válasz. — Jó, de tegyen meg nekem egy szíveséget. Atellenen van a konkurencsem szállodája, menjen hozzá lakni és kosztolni. A vendég szót fogadott és ott lakott egy hétig. Egy hét múlva a fenti eszt megismétlődött, aztán egy hét múlva mégis és így az a pénztelen vendég végig lakta s kosztolta az összes moszkvai szállodákat, míg végül, a mikor ezt a boldog állapotot ismét elülről akarta kezdeni, — minden fogadóból kitétek a szűret.

A Budapesti Kávés-Ipartársulat

október 7-ki vacsorája.

A kávés ipartársulat tagjainak ez volt az első 6-szi vacsorája és a leglátogatottabb is. Ily nagy számban talán még egy esetben se jöttek össze, pedig már sok közös vacsorát tartottak. A Fogadó munkatársai, Matsád János, 134 jelenlévőt számlált össze, bár ez a szám sem volt pontos, mert többen, a Katona vendéglő külön tereméből a másik terembe szorultak, nagy sajnálatára dr. Kemény Gezáknak, az ipartársulat derék, jovialis titkáranak, aki így a hivatalos és precíz számadást szinte képtelen volt megjezteni.

A kávés-ipartársulat érdemes elnöke, Némán Antal élt az alkalommal, ésszépén megdicsérte az összetartozandóságot így tekintélyes számmal tanusító tágurakat, egyttal, az üdvözölő szavak kapcsán, megemlítette ennek a nagy érdekföldésnek az igazi okát, az október 10-ét, amely az összejövetelnek is — egyetlen napirendjét képezte. — Az elnöknek ezek a szavai aztán a társasvacsora színhelyét is átváltottatták és pedig egy komoly ülésteremmel, ahol a jelenlévők tekintetükkel mind az elnököl Némáin fűgtek, és ugyancsak néma csendben lesték akjairól a — jelentéseket. Az elnök pedig tett több rendbeli és fontos kijelentést, amelyek

a főlészolásoknak egész seregét vonták maguk után. Mindenekelőtt a kávés-szakszervezetének az okt. 10-ki munkaszünetre vonatkozó átiratát említette meg, mely választmányi ülés elé jött, de a választmányt nem elégitette ki az átirat, így az elnökség kénytelen volt fölkeresni a szakszervezet vezetőjét, hol azonban a nyert fölvilágosítástól szinten nem lettek okosabbak. Ennél fogva — bár erre a főkapitányunk több ide vonatkozó kijelentése után senki se köteles — azt tanácsolja, hogy a nagyobb kávéházak zárjanak be.

Zárjunk, zárjunk, hangzott itt is ott is a kijelentés; amit Harkai Mór, ki az elnököt nyomban átvette a szót, annak toldott meg, hogy ugyanis hiába tartanak nyitva az üzletet, mert nem volna senki, aki a vendégeket kiszolgálja. Berger Leó alelnök és Upor József még Harsányi Adolf, ki ez ügyben a párttitkárságnál is járt — szintén ebben az értelemben szólaltak föl; nemkülömben Weingruber Ignác, akit Gárdonyi József hívott a sorompók elé, hogy ismétlje meg a választmányon tett kijelentését. Hanusz Béla a főlészolások ellen azzal érvelt, hogy a vendégek jogát is tisztelben kell tartani és nem zárhatják ki csak úgy egyszerűen: végre is tölük élnek. Upor József is pártolta Hanusz véleményét, míg Grosz D. kiskávés nem respektált semmiféle nézetet, hanem erős hangon a politikáról kezdett beszélni, amiért aztán még erősebb eláll-eláll és nem politizálunk-ba részülni úgy, hogy tenyieg el is állt a szótól. Pállay M. és Gál Arnold helyeselő szavai után Brück Károly tagtárs, a Vigszínház kávéház tulajdonosa, ki Strassburgból került Budapestre és így nem tud magyarul, kezdett hosszabb német beszédbe. Helyeselte az elnök és többi szaktársai főlészolását, végül pedig Kiss Lajos barátját szintén németül köszöntötte föl.

A sok és jobbára mind egyértelmű főlészolás már a vége felé közeledett, de ideje is volt, mert a főlészolások eddig türelmesen hallgató kávékos általában és mind hangosabba való vitatkozásba kezdtek bocsátkozni egymással. Pedig kissé korán volt ezt tenni, mert még Bodó Adolf kávés szaktársunk is szólni kívánt, sőt már föl is állott, hogy beszédjébe kezdjen. Erőteljes szesz csend vagy nem lesz csend! szavára azonban hangtalan lett a terem, s a derék kávéház és grafszínház-tulajdonos siri csendben terjesztette be indíványát. Azt indíványozta, hogy miután a kávékos ilyen könnyedén jutottak egy 24 óras szabadnaphoz, éljenek vele és cselekedjenek úgy, mint cselekedtek nagynevű elődeink és mint nem régen: Madarász Jozsef és társai: t. i. menjenek ki a kávékosok okt. 10-én a „cinkotai nagy itchez” Aztán pedig meghívta az összes jelenlévőket a Bodógráfta.

Ez az indítvány aztán derít hozott az egy nap elvesztésén eleinte aggódo komor arcú kavások közé, de nemcsak derít, hanem lelkesedést is, sőt végül annyira tetszett nekik, hogy szinte örültek az eseményeknek ilyenén való alakulásán. Igazán kár volt, hogy ezen általános tetszés- és örömszejt aztán Weingrubner Ignác kavés megzavarta, aki különben szintén nevezetes alakalmából szólalt föl. *Bokros* Károlyt, a Törley cég kiváló képviselőjét, aki fővárosi szaktársadalomunk négy hosszú évig nélkülözött, köszöntötte föl. A főköszöntő által meglepett Bokros megható szavakban válaszolt, az ő kedves Néai barátjának, és szíves köszönetét fejezte ki az jeléne ovációért s a bensői szíves fogadtatásért. Majd F. Kiss Lajos köszöntötte az elnököket, Pricköt és Bokros, melyre aztán még Némai elnök, reflektált néhány meleg szóval, mely egyuttal az ülés berekesztését is jelentette. A jelenvolt kavások egyébként a kávéházak bezárására vonatkozó elnöki előterjesztést egyhangul elfogadták.

A Budapesti Kávéipartársulat tagjainak ez az első özi társasvacsorája amilyen kedélyes jó hangulattal végződött, ép olyan kellemetlenül ható volt az az incidens, hogy a vacsora alkalmából az osztrák eredetű „Kron-dorf” című ásványvíz képviselője kiálltást rendezett, ebből az egyébként igen hitvány minőségű ásványvizből. Ugyanis kóstolás céljából tele rakta az asztalokat, de a vacsorán résztvevett fővárosi kavások jó izlésére és a magyar termékek iránti pártolásra vall, hogy a gyatra osztrák vizet még csak meg izlelni se voltak kíváncsiak.

A Budapesti Kávéipartársulat vacsoráján a szakcsajgó részéről F. Kiss Lajos a „M. V. és K.-Ipar” és *Flór Győző* és *Matsád János* a „Fogadó” részéről voltak jelen.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Okoskodások. A „*Tolnai Magyar Közlöny*” egyik utóbbi számában vezetők helyen tárgyalja a szabadkai kongresszus határozatait és okoskodásában odáig jut, hogy feltételezi a kaszinók és körök sörben és borban nyújtandó üdülését. Azt mondja, ha a kongresszus eziránti kívánsága megvalósulna, akkor az egyetlen volna egy nagyon kiszámú érdekes csoport javára a legdrágább egyed-árúságnak a megállapításával. Eszel a „T. K.” nagyot mondott. Mert 70—80 ezer vendéglős-kocsmáros igazán kis szám. Nemde? Hát ez a „kise szám” a kincstárnak évente vagy 130 milliót árusít ki fogyasztási adókból és italmérségi illetékek. Hát ez igazán nagyon kis számú érdekes csoport? A mi véleményünk szerint a körnek és kaszinóknak nem lehet sem célja sem eszköze az italmérség, de legalább nem a mai alakjában. Mert ahol italt mérnek, ott ital-

mérségi izület van. A kaszinók rendelkezvényes fogyasztási-adót fizetnek, de nem fizetnek italmérségi-illetéket és nem fizetnek az ital után kereseti adót. Hanem megfizeti helyettük is a kocsmáros-vendéglős, dacára annak, hogy elvesznek tőle üzleti forgalmat. És ezek az italmérségi körök és kaszinók *nemcsak* a saját tagjaiknak árusítanak italokat, hanem idegeneknek is. Hány mulatságot rendeznek évenként főleg idegen vendégek számára — jövedelemre lévén szükségük — és nemcsak italokkal látják el az idegeneket, hanem még könyhat is rendeznek be és átalakulnak ilyenkor valóságos vendéglők. És pedig a hivatászerű italmérségi rovársra történik. Nagyon téved a „T. K.” ha azt hiszi, hogy ilyen természetű megszorítás káros lenne a borforgásra vagy a bor árának alakulására. Ez nem áll. Mert ugyanannyi fogyna akkor is, ha a kör vagy kaszinó nem lenne egyszerűsített italmérségi izület is. Az italmérségi-jog nem illet sem a kört és kaszinót, sem a fűszerest, sem a cukrászt stb. stb. hanem *kizárólag* a hivatászerű italmérségi izület.

Előfizetőinkhez! T. előfizetőinket, kiknek az előfizetés céljára „Fogadó”-munka számával utaltványt vagy levélbeli megkeresést küldtünk, kérjük, hogy az esedékes előfizetési díjat sziveskedjenek *postafordultával* beküldeni, mert a lapnak is kötelességei vannak.

Barátainkat és ösmereisainket kérjük, hogy a „Fogadó”-t szakkörökben terjesztési sziveskedjenek.

A „Fogadó” kiadóhivatala.

Figyelem! Vendéglős és kocsmáros sajtóársainkat saját érdekében felhívjuk, hogy minden esetben, melyben az üzletiük ellenőrségi vendőri közegek túllépik az ellenőrségi határt és okvetellenkedő s üslethaborgató magaviseltet tanusítanak, hozsák szerkesztőségünk tudomására.

Hymen hírek. — *Strényer* Ferenc a bonyhádi Oroszlán szálloda főpincére és hő 8-án esküdött örök hűséget *Strényer* Anna kisasszonynak, *Strényer* András földbírtokos leányának Szekszárdon.

Az első fecske. Hihetetlennek bármi hihetetlen és szomorúnak is bármi szomorú, de mégis igaz tény, hogy a *vasárnapi kocsmái bezárás* első fecskéje Bácskában, a mulatósról és virtusságáról híres Bácskában rakott fészket. Még ha „Nyitra- vagy Trencsénországnak” a tocsokkák közt történik ez a famózus és a mi iparunkra egy csöppet sem előnyös eset, hargnyia, de éppen — Bácskában. . . Az idő azonban begy tépási a népszerűségnek szép habérlombjait, s mintán az antialkoholera pályázatoknak céljuk ennel a pontnál nem megállni, ellehetünk rá készülvé, hogy kocsmáink népszerűségén hasonló módon itt is ott is csorba esik, ha csak idejében nem gondolunk arra, hogy a

»vasárnapi kocsmazárás« képeben szállodogoló többi fecskét elriasszuk. Erre nézve pedig nincs más, azaz csakis egy és az a legjobb mód van, amit a szabadkai vendéglős kongresszuson megalkult országos szállodás, vendéglős és kocsmáros szövetség az iparágunkhoz tartozók szervezkedésével állapított meg. Szervezkednünk kell országszerte — az egész vonalon, — város, járás és községünkint, hogy a bármely képből és alakban jelentkező bajok ellen egyetemesen és sikeresen tudjunk eljárni és cselekedni. Ezen esetben, nem lesz okunk az érdeket félténi, míg ha így nem járunk el, az iparágunkat veszélyeztető többrendbeli fecskék egészen benépesítik a ház erszét, nem törődven azszal, hogy a levét ennek nem csupán a szentatmasi illetve az egész ország vendéglősei és kocsmárosai, hanem maga az állam is megfogja inni.

A Törley cég helyi képviselője. Szakköreinkben örvendetes tudomást vettek arról, hogy a Törley-üzemgyőgyárnak sikerült újból *Bokros* Károlyt, a legszelebb körökben előnyösen ismert szaktársunkat, helyi főképviseelőjének megnyerni. A cég ezen megbízásával nagyon szerencsésen választott. *Bokros* Károly kitünő szaktársunkat üdvözöljük ezen újból elvállalt tekintélyes állásában.

Az első szakiskola Németországban. Mint berlini leveleznők írja, Németország fővárosában, Berlinben most állították föl az első szakiskolát. — Azért is érdekeltek ez önök, írja leveleznők, mert első pincér szakiskolája ez a mávelt nyugat nagy Államának. Németországnak, amelyet ebben a tekintetben a sokkal kisebb Magyarország már régen megelőzött. Megjegyzem, hogy még ennek az iskolának a fölállításá se ment valami könnyen, a mennyiben a temérdek pincérről alkalmazott Németország több részéből történt fölállítás, hogy ne engedjük pincéreinknek az iskolát megnyitni, vagy — minek a pincérek a szakiskola? A magyar pincérség tehát, kulturális, erkölcsi, de még anyagi tekintetben is nagyon fölül áll a német pincérekén és én bízok vagyok rá, hogy a német pincérek példái a hazai kollegáitól vesznek.

Rosszakarat vagy tudatlanság. Nem minősíthetjük másnak a »Magyar Vendéglős és Kávéipar« laptársunk ama elmékedését, melyben a szabadkai kongresszus »csufos kudarcáról« és erkölcsi csődijéről« beszél, elmondván azt ellenkongresszusnak. Ugyan-ugyan t laptárs, hogyan lehet így beszélni? Minek volt az ellenkongresszusa, hiszen más vendéglős-kocsmáros kongresszus nem volt. A Pécsét tartott közgyűlést — tudva csak nem akarja kongresszusnak előléptetni? Az még az elfogult előtt is csak közgyűlés volt, amit azt az alap-szahályok előírják és semmi más. Át után hogyan lehet tényeket letagadni? Hol volt a csufos kudarc és erkölcsi csöd? Szabadkán legalább nem volt. Vagy hallucináció akar lenni? Annyira tán csak még sem mondott le t. laptársunk a gondolkodás és cselekedés szabadságáról, hogy jobb meggyőződése ellenére éppen csak azért nyilatkozzak

Ihász Gyurka óhajára állandósított „Víz az öregnek” című rovatunk vezetésére és megírására szerződöttünk, Karvaly Gábornak 20 koránál fizet a „Fogadó” szerkesztője azért a munkájáért és Karvaly Gábor, aki az alkotóhítlak gárdájában meg íhszánk a te tisztelőmetől alak, emberül meg for felmúl fúladatnati. Olvasóinkat emezekt kéri, hogy egy az szakszó íhszhoz hasonló emberrel írjatuk lapunknak, bárha csak egy parányi részét is. Mi azonban, a komoly szavak és cselekvések emberei hiába írának neki, nem értené meg, próbát tesznk tehát, hogy vajon az ő nyelven őr embert megérti-e...

Pupp fogadó meghalt. Karlsbadban a híres Pupp-féle fogadó tulajdonosa, Pupp Antal 67 éves korában meghalt. A nagy kiterjedésű fogadói üzletet atya építette s ugyancsak róla is lett elnevezve.

Bucus est. Szépen sikerült bucus estélyi rendeztek a dési vendéglősök, *Offák* Antal kartársuk tiszteletére, ki a városban töltött 25 éves működése után Kolozsvárra távozott. Az estélye a hó 2-án az Európa fogadó éttermében volt megtartva, hol a kartársakon kívül megjelentek az ünnepelt tisztelői és barátai is mintegy negyvenen. Az estély a legszebb auspiciumok közt indult meg, bár eleinte kínosan érintette a jelenlétet az a körülmény, hogy *Meut* Béla, a város első fogadósa, igérete ellenére nem jelent meg az estélyen; ezt azonban hamar eloszlatta a jó hangulat, a jó bor és a jó vacsora, majd *Szilágyi* Gyula szomszójvári fogadós megjelenése. Az ünnepeltre több fölköszöntő hangzott el s a vendéglősök nevében *Szilágyi* Gyula köszöntötte föl *Offák* Antalt, aki erre melegszt szavakkal válaszolt. A társaság a legjobb hangulatban oszlott szét a reggeli órákban.

Nevmagyarosítás. Steiner Ferenc szaktársunk, a marosillyei kaszinó fogadó tulajdonosa nevét *Solyomra* magyarosította.

Gyászrovat. — *Marschalk* Iván ismert győri főpincér szaktársunk e hó 2-án elhalálozott. Temetése e hó 3-án az ottani szakkörök nagy részvétele mellett történt.

Egy megszűnt pincér-egylet.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Fogadó” utolsó számában megjelent az „Egy megszűnt pincér-egylet” közlemény indított ezen sorok megírására, melynek közzétételét, tekintettel a téves felfogáson alapuló előbbi közleményre és közérdekű voltánál is kérem. A szatmári történeteknek ez az igazi esete.

A szatmári pincér egyletnek már két éve nem volt sem választmányi, sem rendes évi közgyűlése, mert lehetetlenségé volt határozatképes gyűlést egybehívni. Az egyletnek van 2000 koronán felüli pénze, könyvtára, irodai felszerelése, két értékes szülője és elhelyezési engedélye. *Tankócy* Gyula, Szatmár város redő

főkapitánya és diszelnöke az egyletnek, felszólította az egylet vezetését, hogy vaj rendezzék az egylet fenntartását, vagy oszlassák fel; egyben pedig azon atyai tanácssal látott el bennünket, hogy ha gyengének érzi magát a szatmári pincéri kar az egyletnek tovább való fenntartására, olvadjon be a szatmári iparos ifjak otthonába, mely egyesületnek saját háza, szép kaszinó helyisége van és az összpolgárság teljes pártfogásában áll. E tekintetben való tárgyalásra engedte meg diszelnökünk, hogy a városháza kistermében gyűlést tartsnk, melyen elhatározottat, hogy a szatmári pincér egylet, mint társgeylet beolvad az Iparos otthonba és pedig oly feltételek mellett, hogy a p.-egylet megtartja teljes autonómiáját úgy, hogy szakügyeit a mostani tisztikara intézi, a rendes eddigi tagságijak ezután is a p.-egylet tulajdonát képezik, az elhelyező irodát továbbra is fenntartja, ellenben ha 3 évig megmarad az Iparos otthonban, az egylet 2000 korona vagyonra és könyvtára az I.-otthon tulajdonába megy át, mely esetben az egyleti vagyon kamatjait fizeti a p.-egyleti tagok részéről járó díjat az Iparos otthonnak. A p.-egylet tagjai ugyanolyan joggal bírnak mint az I.-otthon tagjai, sőt az I.-otthon kötelei választmányába legalább 2 vendéglist és 2 pincért beválasztani. Meg kell még jegyeznen, hogy az összes helybeli főnökök kötelezővé tették pincéreiknek az egyletbe való beiratkozást és alkalmazzák tagtségijáikért fizetési kötelezettséget vállaltak.

Kirchner t. barátom közleményeinek ama soraira, hogy nem kellemes a vándorlegények társasága, csak annyi megjegyzésem van, hogy az Iparos otthonnak ép oly kellemetlen vendégei a vándorlegények, mint nekünk a kéregető pincérek. Tett cselekedetünk igazságos elintézését egyebként bátran merem bizoni az illetékes szakkörökre és mi az eredményünkkel nagyon meg lehetünk elégedve, melyre nézve ezután is hálás köszönetünket fejezzük ki diszelnökünknek: *Tankócy* Gyula főkapitány urnak a velünk szemben tanusított önzetlen jóindulatáért.

Szatmár, 1907. október hó 3.

A szatmárnémeti pincér-egylet nevében

Siposs Jenő.

Víz az öregnek.

Írta: *Karvaly Gábor.*

Szervusz Gyurka volt íhsz: Itt vagyok és bemutatam magamat neked mint régi cimborád; jóban és rosszban bajtársod. Fogadóknál elvállaltam ezt a rovatot csupán a te tiszteletéért, hogy mint jó ösmerőshöz szállhassak hozzád, a jó ösmerőshöz. Tudod komám, hogy mi ketten, már t. i. én és te sok éjjelt és nappalt küzdöttünk együtt

keresztül és emlékszel rá, hogy bizony megesett velünk mindkettenkel, hogy sok ajtón pöndörítették ki bennünket amog kettesben. Hogy milyen számdékből? Mit tudom én? Ilyenkor ágyú módra szoktunk bedurrantva lenni, és csak azon veltük magunkat észre, hogy egygyel kijebb voltunk.

Ezt csak azért vezetem vissza emlékezetembe, hogy alkalmad legyen örvendezni, hogy végre ismerőssel, jó cimborával kerülél össze, kinek joga van téged kedves Gyurkám tegeznie. Ne resteld barátságunkat, mert ha te restelnél is, én nem. Te oly aranyos médium vagy, hogy *Gennári* koma se találna különhet.

De térjünk át a komoly témára. Haragszol a Fogadóokra, mert vízzel kínálnak? Bort, pezsgőt, pálinkát meg eleget ittál volna. Hiszen ennek következményeként már háromnegyed-részt az ördög földi karjaiban voltál. Hát nem felebarátai szeretet az, mikor ilyen előzmények után vízzel kínálnak meg? Mi? Beszélj pupák!

Vagy igaz! Te a lapod többi számában sokat is beszélsz. Tudod Gyurka komám, ha te a lapodban csak fele annyi okos dolgot íratnál mint amennyi ostobaságot és izlésteleniséget, hogy azt ne mondjam, számarságot összehalmozol és ha a hasábos hóoc-plakát helyett lapodban szakbeli dolgokat közölnél kis számú olvasóiddal, hátt akkor még én is józan embernek tudnák tartani. Tehát javulj öregem és ne áruul el magadat, hogy még a felmíveltek közé sem lehet téged számítani. Ha én magam tudom ezt, hát azt nincs okod róstelni. De ha a lapodban csinálod ezeket a számarságokat, akkor igazán még csak a kőtfek hiányzik.

Az a kőtfék! Várjunk csak egy kicsit koma! Téged már vezetnek is, irányítanak, tónak is néha-néha, ha nem jól játszod a Mungót, akkor bizony még löködsz te. De ezt is csak mi ketten tudjuk. Te és én. Ha parancsolod koma, hátt akkor majd mások is tudják. Tőled függ! Minden rugdalózássodra, minden ordításodra reagálni fogok. Én, a te jó barátod. Azután majd én hozom a kőtféket, a bikacsököket hozzá, a másik jóbarátod: *Vámosy* Emil igéretéhez képest, be fogja szolgáltatni.

Sírsz, hogy a te kegyes jéltvédő, *Gundel* Janos ur tollhegyre kerül. Ezt csak neked köszönheti az általam nagyon tisztelt *Gundel* ur. Minek takarózol vele; minek tolod az ő névét mindig előtérbe a te méltatlan írkaírkádban. Miért nem hagyd ki őt az általaud újra meg újra kezdő bukófenceidből? Bizony, bizony koma, ha én *Gundel* volnék, megtiltanám neked, hogy a nevedet a lapodban megemlítsd, mert nem megtiszteltetés ez. Ehhéte! És előbb utóbb szégyenszemre fogod ezt a tilalmat megkapni.

De megállj csak! Ha jól emlékszem, volt idő, mikor te Gundel Jánosról, az általd duvragyosonok bemutatott öreg urred, éppoly mosdatlanul és durván írtál, mint most Janura Károlyról írsz. Ugy-e így van? Te is fogsz erre emlékezni. Ugyanugy igyekeztél őt akkor besározni, mint most Flórékát és másokat, kik a te provokálódásra az igazságokat odacsapdossák a besületben megkopaszosodott tökféjdedhez. És illik az, hogy te 8 koronákkal hencseglj, melyekkel Flórékát láttál el, hogy utazzanak el a fővárosból. (Ezt persze legjobban szeretnéd.) Ezt te mondd koma! Van is neked 8 koronád? Ne anzáglj! Hiszen mi ismerjük egymást. Hiszen te arról is panaszkodol, hogy Kiss Lásjnosnak nadrágot és fözeleket adtal és az is a nyakadra nőtt. Azzal is diesekedtél, hogy általd lettek nagygyá Gundel, Kiss, Molnár, Flórek, Janura és mások és mindezek hátlatlanok irántad. Mindenkiel kikötész te. Hogy lehetsz ilyen kofaszájú, koma!

És mondd koma, mért nem hagysz te másoknak bekét? Mért nem írsz el abba a molytete bóródben. Kiráz abból a Vámosi koma. Vigyázz!

Fáj a boykott?! Fáj, hogy megismertek kívül és belül? Félsz, hogy a csilágló letűnik? Félted a koncoakat és a szebrákkodást? Ennek te vagy az oka! Sajnálak mint cimborá, de már nem segíthetek rajtad másképp, mint hogy ebben a rovatban fogok rólad hymnusokat zengedezni, valahányszor alkalmat fogsz erre szolgáltatni.

Erzékeny vagy, siránkozol, bógysz mint egy kiérdemült ököh, ha a megérdemelt korhás végűgishint rajtad? Ugyan kérlek ne tessed magad. Nem vagy te érzékeny, kemény a te bóród, mert másképp szóba álltal volna a te bentfentes barátoddal, Vámosi Emil komával, mikor *csévi* febr. hó 10-én megjelent lapjában a következő hősközléményt zengedezt rólad komisz prózai alakban:

•Gyurkának a részegesnek!

Hát mégis pukkadsz, pedig azt hittem, hogy saját saradban jól fogod magad érezni; hát nem elég az, hogy minden jóraváló, tisztess helyiségből kibotoztak téged, szegény paszományos legény! Most egyszerre kezdél velem a te drágalatos puszipajtásoddal, mivel *nem beszéltesen osztogattad a koncot!* Mit akarsz tulajdonképpen, te hülye: Hogy tovább hajtsa fel a te részdesre azokat, kik busásan fizetnek?! Nem oda Buda! Van olyan eszem, hogy a magam részére is tudok üzletfeleket szerezni; ez fáj neked, te minden jóból kivetközötti parazitá! Nem más! Mert ahoz csak nem kell engedelmet kérni, hogy hol és mikor lesz a vendéglősök reggelije; nem is a te lapodból veszem azt, hanem máshon-

nan, hol? Keresed te buta hülye! Hogy fájtalod önállóságomat, azt képzelem, mert a *különféle* koncek egy része a te számodra elveszett bizony; de elvesztett nem csak ideig-óráig, hanem végképpen.

És ha van panasz, akkor biztosra veszem, hogy azokat te csináltad, pedig roppant csudalom, hogy volt annyi eszed ezeket a tisztess általd felsorolt cégeket beugrasztani. Mert — kezdjük ugy, amint te beszélsz: Eder Antal hű előfizetőm, Preinsberger Ferenc most fizetett újra elő lapomra, Wilburger Károly tisztess vendéglősnél még nem volt szerencsém. Bankoknál pedig annyit kapok, ha kell, amennyi csak jólesik. Leyrer ur nagyon szivesenjárult lapomnak felvirágoztatásához, Schreiber céget tartsd meg magatadnak, Sipos urat pedig egy szóval sem kellett lapom előfizetésére buzdítani, mert ez magatól jött. Most már ami a veszedelmes ügynöki jelzést illet, bátran reám bízhatod, hogy miképpen fogom azt elintézni: tudó nagyon jól, hogy a »bikacsók« — a te megszokottgyógyszerez — nincs mindig nálam, de ha kell, kettő is lesz!»

Azt hiszem Gyurkám, hogy bemutatkozás el elég lesz mára és hiszem azt is, hogy megelégedve leszel velem.

Addig is, t. i. a viszontlátásig: szervesz öregem!

ÜZLETI HIREINK.

Figyelmeztetés. Azon t. előfizetőink kik a »Fogadót« a megjelenés utáni rendes időben meg nem kapják, sziveskedjenek a kiadóhivatalt levelezőlapon értesíteni.

Stausz József fogadója. *Stausz* József, széles körben ismert főpincér, Marosvásárhelyen megvette a László-féle fogadót. *Stausz* fogadós szaktársunk nagy és elegáns szép üzletet és hó 15-én veszi át saját kezelésébe. Uj vállalkozásához sok szerencsét!

Szabó Vince ismert erdélyi fogadós szaktársunk, a krassói Facseten a Rebmandl-féle fogadó vendéglőjét kibérelte, amelyet e hó elejével vett át saját kezelésébe.

Molnár Lajos vendéglője. Thurzó-fürednek régi üzletvezető-főpincéré és utóbbi vendéglőse, *Molnár* Lajos szaktársunk fővárosi vendéglős lett. Itt ugyanis megvette a Szabadság-tér és Sas-utca sarkán levő »Szabadság nagy-vendéglőt« amelyet, nagy szakismertetélen fogva rövidesen a jobb fővárosi üzletek közé emelt. A szép üzletet Molnár szaktársunk és hó 7-én nyitotta meg.

Nagykörösön a városi nagy szállodát *Schreiber* Sámuel bérelte ki. Az uj tulajdonos üzletét újonnan rendezte és renoválta és ünnepélyesen október 1-én nyitotta meg.

A győri Royal kibővülése. A győri Fehér hajó fogadót, mint egy helytelen értesítés alapján írtuk mult számunkban, Váradí V. vendéglős megvette. A dolgot ennek ellenében úgy áll, hogy a Fehér hajó felérészt a »Royal«-hoz csatolják míg egy kisebb részét magánlakásokra fogják átalakítani. *Meixner* Mihály szaktársunk Royal közlő 100 szobás fogadója ennek folytán a vidék legnagyobb fogadója lesz.

Miskei Miskey Lajos vendéglője. A Budapesti kocsmáros ipartársulat egyik agilis és kitűnő tagja, *Miskei Miskey* Lajos szaktársunk, Budapestben a Lehel-utcában levő Monspart-féle vendéglőt e hó folyamán átveszi. Kivánuuk sok szerencsét!

Szombathelyen a Király és Faludy Ferenc-utak sarkán épült uj és »Il. Rákóczi«-hoz címzett fogadót és vendéglőt *Horváti* Antal szaktársunk, mint előzőleg jeleztük, e hó elejével megnyitotta.

Diósy Pál, Budapestben a IX. ker. Remete-utca 30 szám alatti vendéglőt megvette s azt saját kezelésébe a mult hó közepével vette át.

Schrantz János vendéglője. Egy régi jó ismerős szaktársunk és utóbb resicabányai vendéglős, *Schrantz* János, Temesváron a nagy vendéglőt bérbe vette. *Schrantz* János a régi jónévv üzletet és alkalommal ujan renováltatta és ünnepélyesen a mai napon nyitotta meg. Uj vállalkozásához sok sikert kívánuuk!

Tatay István, Budapestben a Bádáy-utca 14. sz. a vendéglőnek volt ismert tulajdonosa, a m. hó elején átvette az Üllői-ut 4. sz. a jónévv vendéglőt. *Tatay* szaktársunk jó magyaros konyhája és borai biztosítják az üzlet jó menetelét.

Fogadó átvétel. *Gerendai* Mór, veresatornyai vasuti vendéglős és hó elejével Fogarason átvette a »Merkuro« szállodát. *Gerendai* szaktársunk kipróbált szaktudása biztosítja a jónévv üzlet menetelét.

Budapestben *Perényi* Károly vendéglős kartársunk átvette a VII. Tököllyi ut 8. szám alatti Edelman Antalné-féle vendéglőjét. Az ünnepélyes megnyitás a napokban történt.

Aradon az ismert Fekete Laci-féle vendéglőt *Csáky* Boris vette át. Az uj tulajdonos üzletét újonnan rendezte be és saját kezelésébe és hó elejével vette át.

Vendéglő átvétel. *Leikam* György, Budán az Alagut-utca 1 sz. alatti vendéglőnek volt derek és népszerű gazdája ugyanott, a Bathányi-tér 5 sz. alatti levő vendéglőt átvette. *Leikam* szaktársunk üzletét a jó budai közönség nagy szeretettel keresi föl.

A mi kománk. *Lenyeli* József, a »Szomogy«i vendéglősök Vapási-nak volt szerkesztője és Mezőberénynek volt első fogadósa, mint volt lapjából értesítünk, át vette az »Ipar« vendéglőt. A kaposiak tehát megint vissza nyerték azt az érdemes erőt, amelynek eddig is hiányát érezték a közügyek terén. *Lenyeli* szaktársunkat, a mi derek kománkat, régi és mégis uj pályáján szívóbb gratuláljuk.

Tingl Lajos vendéglős. Főpincérségünknek egyik ősmert tagja, *Tingl Lajos* Budapest az V., ker. Hold-u. 15. sz. alatti Korhauser-féle vendéglőt megvette, s azt ünnepiesen e hó elejével nyitotta meg. Vállalkozásához kívánunk sok szerencsét.

Cigler Sándor, ismert resicabányai vendéglős ugyanott e hó elején a *Nemzeti* szállodát vette át, Cigler fogadós szaktársunk új vállalatához sok szerencsét kívánunk.

Uj fogadós. *Sályon* Ferenc utóbb a lévai Központi fogadó kávéházának volt ősmert főpincére, kibérelte a Marosillyén épült új Kaszinó fogadót, melynek szobáit, éttermi és kávéházi helyiségeit modernül most rendezi be. Szép üzletet új fogadós szaktársunk e hó folyamán nyitja meg.

Uj vendéglős. *Bruckner* Károly, ősmert főpincér Budapest az I. ker. Attila-utca 14. szám alatt lévő vendéglőt átvette. Bruckner szaktársunk az üzlet jömenetét már is föllendítette.

Fogarason a Lauritsch-féle fogadót *Sámsony* János, ismert Tátravirágölgyi vendéglős vette át és «Transylvania» címen szept. 28-án ünnepesen megnyitotta. Sámsony szaktársunk jóhírű üzlete menetét jó magyar konyhája és tiszta italaival biztosítja.

Gerzsey István, Nagygyóron a vasut állomás mellett egy ujonnan épült házban több helyiségből álló vendéglőt rendezett be, melynek ünnepélyes megnyitását a mult hó közepével eszközölte.

Vince Miklós főp. hollétét, ki nem régen a nagyikkindai nemzeti szállodában működött egy I. lapon, *Glantz* Lipót, Miskolc, kéri tudatni.

Janisch János (Dörffel, Sopron megyei s.) pincér hollétét a saját érdekében J. S. (Fogadós szerkesztés) kéri tudatni.

Thüringer Antal éthordó hollétét, ki legutóbb Vukováról a Grand szállodában volt alkalmazva, neje: *Siposs* Ella — Szeged, Somogy-utca 15. kéri tudatni.

Németh Sándor hollétét egy lev. lapon kéri tudatni Engelhard Gyula, Kassa Pízeni sör-csarnok.

Békéscsában — a Széchenyi-ligeti nagyvendéglőt *Rátz* Sándor, a Fiume szállodában huzamos ideig volt főpincér bérelte ki, melyet saját kezelésébe szeptember 20-án vett át. Rátz szaktársunk üzletét téli és nyári üzemre fogja átalakítani u. y, hogy csinos étterme e ujonnan berendezett kávéháza télen, nyáron át is nyitva lesz. Kívánunk sok szerencsét!

Koesma átvétel. Az Abaujtoronmegyey Felsőonovajban a nagykoesmai Ritter Dávid szaktársunktól *Feldmann* Henrik megvette.

Helyváltásokok. — Miskolcon a vasuti vendéglős főp. állását, Brádl József helyét *Papp* Lajos, az ottani Korona fogadó éttermének főpincére foglalta el, míg *Papp* L. helyét *Feuerstein* Géza, a Korona étterem régebbi főp. töltötte be. *Lázár* Adolf a nagykarolyi Magyar királyi fogadó főp. állását fog-

lalta el. S. a ujbelyen a Magyar királyi fogadón *Csotlók* Pál az étápirói állást foglalta el. Ifj. *Bieberauer* Antal Budapest az Kaszás nagy vendéglős főp. állását töltötte be. *Schnak* János Sopronbelen a Központi fogadó főp. állását foglalta el. *Gombolt* János Szombathelyen a Rákóczi fogadó főp. állását foglalta el. *Kiss* Kálmán a marosvásárhelyi László fogadó kávéháza főp. állását töltötte be. *Horváth* Imre Kolozsváron a Royal kávéház főp. állását foglalta el. *Meisels* Sándor a beregszászi Royal fogadó főp. állását foglalta el.

HÉTRŐL — HÉTRE.

A vércse és a veréb.

A. v. L. -ja emlékkönyvébe.

Ócska ház sötét zugában,
Kopott vércse ül magában;
Ugy áll, gubbaszt ott egy helybe,
Mintha láncra volna verve.

Egy kis veréb száll a házra.
S szánuvára, tekint rája:
Mért vagy oly bis? — kérdi tőle, —
Fövíjog s felet a vércse.

„Mig a felhők között laktam,
Akkor szabadon csapogtam;
Versenyi repültem a széllet,
S préda — mindig volt bőséggel.

Nézd a szárnyam, nézd a tollam
Alig van már egy lekotam;
A csőrömnek sincs már ele —
S nézd, miket vetnek élembe...

Koncot, csontot!... de ha nincs más,
Ez is pompás veréb pajtis;
Pedig hej! 'sz tudod le bölcse,
Hogy én jobbat érdemeltem...

Mikor itt tartott a beszéd,
Már tovább lübbent a veréb:
Mert már bölcse az is tudta —
Hogy rá fáj a vércse foga.

Matsád János.

Egy kis tévedés,

vagy melyik a 'jobbik pesz?'

A pécsi vendéglős közgyűlések idején a Little gyárban nagy kóstitól rendeztek. Horátkák a több fajta peszot, hogy a vendéglősök izeljék meg. Francois Lajos is ott volt és — mint szakember — figyelemmel köztől ebből is, amából is. — Nagyszerű az is, de igazán pompás a másik is! — adta a szakértői vélemény. — Hát ez vajon milyen? kérdezte véle, amikor egy kupak és vignetta nélküli üveget tetek elébe. Francois öntött az üvegből és kóstolta — kóstolta. — Nem jó, nem jó! jelentette ki hátraozottan... Az asztal körül ekkor már több fogadós, vendéglős és ezek közt: Bécso György miskolci, a derek kis ódenburgi Mírh András Budapestől stb. stb. szakértésaink állottak és mosolyogtak a tréfán. Ugyanis úgy állt az ügy, hogy egy Francois peszgoról levették a vignetát és kupakot és ezt izellették meg Francoisal. Ki aztán a rosznak mondott peszgot csak úgy ismerle el a sajátjának, hogy a peszgo dugóját is bemutat- ták neki. „Na, egy kis tévedés!” — mondta a szakértő p-gyáros.

Bodó Adolf és a cinkotai nagy itce.

Mindenekelőtt tudni szükséges, hogy **Bodó** Adolfnak nemcsak egy nagy kávéháza, hanem hasonló fogalmas grafszínháza is van, vagyis — ó a **Bodógráfnos**. Most menjünk tovább.

Bodó Adolf, mint e lap más helyén

is írva áll, a kávécsok okt. 7-ki vacsoráján azt indítványozta, hogy okt. 10-én, mikor a kávécsoknak ugye se lesz más dolguk, vonuljanak ki a cinkotai nagy itcehez, úgy amint dicső nagyjaink: és azután — meghívta az egész t. gyülekezetet a **Bodógráfnos**. A jelenlétük egyhangulag és lelkesen fogadták az indítványt. No jó.

Bodó gazda nem hitt a nagy lelkesedésben s épen azért október 10-én kiküldött valakit, megtudandó, hogy kártársai közül tesz-e valaki eleget az indítványt? Persze egy kávé se volt a cinkotai nagyitcénel. — No jó, várjatok csak! — mondotta magában **Bodó**. Egy meghitt emberének pedig nyomban utasítást adott, hogy a «gráfnos» estére több előkelő kávécs jöj «mint vendég» de azért csak fizessen ki a pénztár a rendes jegyek 3-szorosát (a fényes «férfitestély»-re való tekintettel), melyet aztán az előadást követő pikolónál — a **Bodóban**, zárt ajtók mögött — mindenkinek visszatérít a tulajdonos: **Bodó**.

Bodó jó sejtett. A **Bodógráfnos** ugyanis közel 80-an kártársra jött el, akik a díjak háromszorosát — a visszatérítés reményében — szó nélkül kifizették, de a «Busul a lengyel hona állapotján»-t (férfitestély helyett) szép képes bemutatásban szintén végig nézték, ámde sem a díj visszafizetésében, sem az ígért pikolóban nem részesültek, — mert **Bodó** gazda ép ezidőben mondott valahol fölközöntöt, a cinkotai nagy itcevel kezében, ... (magyarázta egy a szinlapozót a **Bodógráfnos** az előadás végeztel.)

Szerkesztői üzenetek.

R. Gy. Zaguróc. A v-naptárát b. rendelő soraira előjegyzésbe vettük. — **S. J. Szalmár.** Lap jelzet címen ment. Szíves jókívánságai hasonlókkal viszonzjuk. Üdv! — **D. M. Lugas.** K. Zs. jelenlegi hollétéről nincs tudomásunk.

— **H. F. Szeged.** V-naptárát daétra a paprika boros árának, azonnal előjegyzésbe vettük. Szíves üdv! — **B. J. Gyöngyös.** Lapküldés illetéget az ottani postán kell a hibának lenni, mert az expedíciót ti a rendezes bevezetelt név szerint, pontosan történe. Hiányzó lapokat elküldtük. — **M-a kisasszony.** A «Szent Péter Bácskában» című ebézelést csak úgy volna lehetséges a naptártól függetlenül is kiadni, ha arra legalább is 350 megrendelő lenne. Ha t. nagysáds 25 megrendelőről gondoskodik, ami ott nem volna nével föladat, mi a hiányzó nehezebbik részt elintézőnek magunkra vállaljuk. Szívesen üdvözöljük!

A. F. K.-bogdány. A p.-miniszteriumban a főt voltunk, de eredményként az íktatóból ánc- heltnik, hogy a kérvényünket az íktatóból való célelés szempontjából, ezt az utóbgyárszoz meg kell még ismételnünk. — **J. A. Bpest.** Köbevelé indítványra csak azt válszohalták, hogy annak a szoltárs embernek csak bíbas- csók és megint bíbascsók lehet a megföld- válsz arsa, hogy a tisztesség korlátait sem eölt irtarsa, ép úgy mint azt annak ide- én Vámosy barátja fejezte ki lapjában. Jóak- táját egyébként köszönettel nyugtazzuk. — **V. V. N.-berki.** 2 drb. v-naptárra vonatkozó rendelést jegyzékbe vettük. Szíves köszönet!